

אחרי הטבח – סערה בכוס דם

זוונית

ראליים, מויתורים לאש"ף, למלך חוסיין, למלך חסן ועד לויתורים המורים בעניין טאבה" שימזון פרס נעלב. הוא דרש התנצלות. התיחלה ריצה גרוטסקית אחרי ההתנצלות הנכונה, ואריאל שרון הסכים לכל. מעולם לא קימץ שרון בהתנצלויות. הרי את דברו אמר. בכל ההמולה המגוחכת הזאת, לא התווכח איש עם הטענה של שרון.

אך השערוריה האמיתית לא היתה הפגיעה בממשלה, ובאיש העומד בראש של האמת, תוך פניה אל האינסטיטוטיונים הפרימיטיביים ביותר של ההמוץ, מין אבירינדאליזם מכיוון הפוך.

י מה אמר שרון? הוא אמר שממשלת ישראל עשתה ויתורים מופלגים, שוויתורים אלה גרמו לקיצוניות אצל הערבים בכלל והפלסטינים בפרט, שהמעשה נעשה עליידי "הפלסטינים" (בה"א היריעה), שמאמציהם השלום, הרדימו את העירנות. ומכאן: שאלמלא מאמציהם השלום, ניתן היה למנוע מעשים כאלה. **אין שמץ של אמת אף באחת מן הטענות האלה.**

ממשלת ישראל לא עשתה שום ויתורים, ומשום כך גם לא היה שום תהליך לקראת השלום. שום "עירנות" לא תמנע התקפה מטורפת כזאת על בתי-כנסת באחת מאלפי הערים בעולם. המעשה בוצע בידי אירגון פלסטיני פרש, שאינו נתמך אף על-ידי שבריר של שבריר במחנה הפלסטיני. אבירינדאל הוא בן חסותם של האפ"ס אל-אסד ומועמר קדאפי, והוא מנהל מילחמה גלויה באירגון המייצג את העם הפלסטיני, אש"ף, ובהנהגתו. אבירינדאל, כמו שרון, רוצה להרוג את יאסר ערפאת. **אך הסילוף העיקרי הוא בטיעון המר-כזי: שמתינות ישראלית מעודדת קיצור ניות פלסטיניות. נכון ההיפך הגמור.**

ה טרור של אבירינדאל הוא תוצאה ישירה של חולשת אש"ף. כאשר שלט אש"ף בדרום-לבנון, הסכים יאסר ערפאת להפסקת-אש, ומנע כל פיגוע משטח לבנון במשך 11 חודשים — עד לפלישתו של שרון, שנועדה להרוס את סמכותו של ערפאת (ואם אפשר, להרגו). כיום אין בכוחו של אש"ף למנוע את פעולות אבירינדאל.

המוני הנוער הפלסטיני מתחילים להתייאש מכל פיתרון מדיני, בגלל סירובה הטוטאלי של ממשלת-ישראל לשאת ולתת על פיתרון הבעיה הפלסטינית, ובראש וראשונה להידבר עם אש"ף, ואף להניח לאורחים ישראלים להיפגש עם אנשי-אש"ף. המיואשים נוטשים את הקו המתוך יחסית, שהותווה על-ידי ערפאת וחבריו, הותר לדו-קיום בין ישראל ומדינה-פלסטינית, ועוברים לאירגונים קיצוניים יותר, השוללים את עצם קיום ישראל.

הנהנים הסופיים של תהליך זה בצד הפלסטיני הם אבירינדאל, אבירימוסא ודומיהם, בשם שהנהנים העיקריים בצד הישראלי הם כהנא, גאולה כהן ושרון.

הרב אושר השבוע על-ידי שני סיקרי-יעת-קהל, אחד פלסטיני ואחד ישראלי, שנערכו בשטחים הכבושים. שניהם הוכיח כי הפיתרון המתון ביותר, הנהנה ממתיכה מאסיבית של העם הפלסטיני, הוא הקמתה של מדינה פלסטינית עצמאית לצד ישראל. זהו הפיתרון שבו דוגלים יאסר ערפאת והנהגת אש"ף. כל שאר הפיתרונות שהוצעו הם קיצוניים יותר. אין שום תמיכה באופציה הירדנית, על צורתיה השונות. לפני שנים אמר לי מוחמד סידאחמד, אחד מגדולי הוגי-ההיגיון המצריים: "תודו לאלוהים שיש אש"ף! אם לא היה אש"ף, תצטרכו להתמודד עם מאות רסיסים קטנים, שכל אחד יהיה קיצוני מן השני". **אנו מתקרבים בצעד-יענק למצב זה.**

ע ל כך היו צריכים לרדן ולהתווכח בישראל, ולא על הודעה מטופשת זו או אחרת, המתיימת בהתנצלות מטופשת לאיפחוח. אלה הם מישחקי-ילדים, שנעשה שהמרחב מת-חיל לבכור. סערה בכוס מים. גרועה מזו: סערה בכוס דם.

לפני 60 שנה התחוללה בתורכיה המהפכה האנטי-דתית הראשונה בארץ מוסלמית. מייסד תורכיה החדשה, כמאל אטא-תורכ הגדול, דיכא את הדת ביד רמה, רדף את כוהניה, אסר את הלבוש המסורתי, הוציא אל מחוץ לחוק את הטרבוס, שגר את מוסדות-הדת וכפה על העם קידמה חילונית.

עכשיו יש ריאקציה. בחסות השילטונות מתעוררת הדת הפונדמנטליסטית. צעירים וצעירות לובשים שוב בגדים דתיים (בעוד שרווקא והקונים דבקים בהווי החילוני). בכל רחבי המדינה נפתחו מחדש מיכללות איסי-לאמיות, צצים מיסגדים חדשים, קמים כוחות פוליטיים דתיים-קנאים. **התנועה הזאת מופנית, כמובן, גם נגד היחסים עם ישראל.**

כך נוצרת אווירה, שבה יכול אירגון אנטי-ישראלי קיצוני, כמו זה של אבירינדאל, לפעול ול-שגשג. יתכן שעל רקע זה בחר אבירינדאל הפעם בתורכיה לביצוע מעשה-הזוויעה שלו. **על כל פנים, בוצע מעשה-הזוויעה. כמו קודמיו, נועד להגברת השינאה ההדדית, למיגור הכוחות המתונים, לסיכול השלום.**

אשר נודע הדבר בישראל, ניתך על המדינה המטר הרגיל של הודעות-גינוי. כל קבוצה, כל מיפלגה וכל פוליטיקאי ראה חובה לעצמו לגנות, לשלול, לתקוף — כאילו היה צורך בהודעות כאלה. הרי כל אדם הגון ושפוי סולד ממעשה כזה. **בין כולם בלט אריאל שרון בקי-צניותו.**

במשך החודשים האחרונים הקפיד שרון בלבוש את פיו. הוא לא אמר מילה על פרשת השב"כ. הוא התעטף בשתיקה רועמת, והיו שראו בכך התפתחות חיובית באופיו של שרון. **והנה, אך פעל אבירינדאל — ושרון פתח את פיו והתגלה במיטבו.**

הריצה הבלתי-פוסט-אחרי תוכניות-שלום מפוקפקות וחסרות-ניסוס, שנעשה שאיבנו מנהל לים נגרנו מילחמה בלתי-פוסקת, תרמה לעיר-עור המגן הישראלי, לפגיעה בעירנות ובכוננות שלנו, הכריז שרון, והפכה את היהודים בארץ ובחו"ל חשופים עוד יותר לטרור הפלסטיני... (וזהו) התשובה הנוראה היחידה של הפלסטינים ותומכיהם... לתחנוני-השלום ולויתורים היש-

ביאו נזק עצום לעניין הפלסטיני ול-אש"ף, ועזרו בעקספון לישראל.

בין השאר: פעולות מסוג זה מכתמות את אש"ף, אף שנוצרו בידי אויבי אש"ף. אין לדרוש מאדם רגיל בעולם, צופה-טלוויזיה וקורא-עיתון, שיכ-דיל בין הפלגים השונים שבקרב העם הפלסטיני. הנטיה היא לקבוע, כמו בגין: כולם אש"ף. הפעולות ויצרות את הרושם שאין הברל בין התנגדות למדיניות-ישראל ובין אנטי-שמיות — רושם שהסברה הישראלית שוקדת מזה שנים בכל כוחה לטפחו. הפעולות עוזרות להסברה הציונית ומזרות עליה לישראל. הפעולות משמשות תחמושת לתעמולת הימין הקיצוני בישראל, דוחפת את המוני

ל כאורה מהווים אריאל שרון וצבאי-ל בנא. המכונה אבירינדאל, את שני הקצוות של הסיכסוך.

אבירינדאל הוא טרוריסט נתעב, השואף לחיסולה של מדינת-ישראל. אריאל שרון מייצג את הקצה של הקצה של הימין הלאומני בישראל.

אולם כאורה פלא, עוזרים השניים זה לזה בכל הזדמנות. לפי הכלל העתיק: הקצוות נוגעים זה בזה.

ה דוגמה הקלאסית היא ההשתלשלות ערב מילחמת-הלבנון.

כמה ימים לפני הפלישה הישראלית, לחיסול תשתית המחבלים בלבנון, ביקר שרון בארצות-הברית. הוא ביקש והשיג את הסכמתו של שר-החוץ האמריקאי לפלישה. אך השר אלכסנדר הייג הציג תנאי מוחלט אחד: לפלישה צריכה לקדם "פרובוקציה ברורה", שתקבל על-ידי הקהילה הבינלאומית כעילה סבירה. הפלישה נקבעה ליום הראשון, ה-6 ביוני. **היתה חסרה רק הפרובוקציה.**

זו באה ביום המיישי, ה-3 ביוני. טרוריסטים פלסטיניים התנקשו בחייו של שגריר ישראל בלונדון, שלמה ארגוב, שניצל בנס ממות ונפגע קשה.

ביום השישי ערכו מטוסי צה"ל התקפת-מחץ על המחנות הפלסטיניים בלבנון. מאות נהרגו. ביום השבת הגיבו כוחות-אש"ף בהפצצת-גליל, שלא פגעה במטרות (בכוונה או שלא ככוונה). נהרג חייל ישראלי אחד, שנסע בכביש. למחרת היום נפתחה הפלישה, בהסכמת המערך.

מי שהורה להתנקש בחיי השגריר סיפק את העילה לפלישה. מכיוון שכל העולם ידע כי ישראל מוכנה לפלוש, אין ספק שההתנקשות אכן באה לספק את העילה לכך.

את ההתנקשות ביצע אבירינדאל, ואחד המבצעים היה קרובי-משפחה שלו.

הדבר היה ידוע עוד באותו היום. אך כאשר ביקש איש-מודיעין בישיבת-הממשלה להעיר את תשומת-ליבו של מנחם בגין לכך שאבירינדאל הוא אויבו המושבע של אש"ף, סתם בגין את פיו באימרה המפורסמת: "לא צריך, כולם אש"ף".

אבירינדאל פעל כפי שפעל, ומתי שפעל, כאילו ביקש במתכוון לעזור לשרון.

ה שבע שוב יצרו המאורעות קשר מוזר בין שני אנשים מנוגדים אלה. בנית-הכנסת באיסטנבול נערך טבח שפל מאין כמוהו. 21 יהודים חפים מכל פשע נרצחו ברם קר, בשעת תפילתם.

אף שהאירגון האחראי הודהה בשמות-מפוי-צצים, אין ספק כי זהו אירגונו של אבירינדאל. **שפע פוליטי, כמו כל פשע אחר, משי-איר אחריו טביעת-אצבעות בצורת השיטה (מורוס) אופראנדי, כלשוני המישטרה).**

אבירינדאל — והוא לבדו — ביצע במשך השנים האחרונות שורה ארוכה של פשעים בעלי אופי זהה בדיוק. ככל המיקרים האלה הותקפו בתי-כנסת ברחבי העולם, ונרצחו המתפללים בהמוניהם, בלי אבחנה. **בכל המיקרים באחראי לפשע.**

באוקטובר 1980: פיצוץ ליד בית-הכנסת בפאריס. 4 הרוגים. באוגוסט 1981: התקפה על בית-כנסת בווינה, 2 הרוגים. באוקטובר 1981: פיצוץ ליד בית-כנסת באנטוורפן, 3 הרוגים. באוקטובר 1982: התקפה על בית-כנסת ברומא, נהרג תינוק. במאוס 1985: פיצוץ בתיאטרון. כעת עריכת פסטיבל-סרטים יהודי, 18 פצועים. ביולי 1985: פיצוץ בבית-כנסת בקופנהגן, 27 פצועים.

מעשה-הזוויעה באיסטנבול מצטרף לרשימה זו.

עיצאם אל-סרטאווי, שנרצח גם הוא בידי אבירינדאל, טען פומבית כי אבירינדאל מופעל על-ידי המוסד הישראלי, ומשרת את המטרות הישראליות. רבים מראשי אש"ף מאמינים בכך. מובן שטענה זו אינה מתקבלת על הדעת, וגם לא הובאה שום הוכחה ממשית לכך. **אך אין ספק שפעולות אבירינדאל ה-**